

Συγγνώμη!

[/ Γνώμες](#)

image not found or type unknown

Βρισκόμαστε ήδη εμπρός στην θύρα της αγίας τεσσαρακοστής, η οποία είναι διάπλατα ανοιχτή και καλούμαστε να εισέλθουμε.

Αρχίζει η πλέον καταναυκτική περίοδος του πνευματικού αγώνα για τον χριστιανό.

Τι είναι, όμως, ο πνευματικός αγώνας; Γιατί αγωνίζεται ο χριστιανός; Τι θέλει να πετύχει και πρέπει να αγωνιστεί; Γιατί πρέπει με αυτόν τον τρόπο μόνο να πετύχει αυτό που θέλει;

Η τελευταία Κυριακή του Τριωδίου είναι ταυτόχρονα και η είσοδος στην αγία σαρακοστή. Σήμερα γίνεται η υπενθύμιση της εξόδου των πρωτοπλάστων από τον παράδεισο.

Γιατί πρέπει να θυμηθούμε τώρα αυτήν την στιγμή;

Αυτή η υπενθύμιση είναι η αφορμή για τον πνευματικό αγώνα. Να θυμηθούμε πού βρισκόμασταν και τι χάσαμε. Να θυμηθούμε την αιτία της εξόδου. Να θυμηθούμε την ευκαιρία που χάθηκε.

Αιτία της εξόδου ήταν η παρακοή στην εντολή του Θεού και η ευκαιρία που χάθηκε ήταν μια λέξη που δεν ακούστηκε, παρά τις ευκαιρίες που τους έδωσε ο Θεός. Συγγνώμη!

Δεν είπαν συγγνώμη στον Θεό για το λάθος τους, αντίθετα Τον φοβήθηκαν και κρύφτηκαν. Κρύφτηκαν από φόβο, γιατί Τον ξέχασαν την στιγμή της αμαρτίας. Ποιον ξέχασαν όμως; Τον Δημιουργό τους. Αυτόν με τον οποίον καθημερινά μιλούσαν, που τους κρατούσε συντροφιά, που Τον γνώριζαν και ήξεραν την φωνή Του.

Την στιγμή της αδυναμίας τους, αντί να τρέξουν κοντά Του και να ζητήσουν συγγνώμη, κρύφτηκαν από τον φόβο. Για μια συγγνώμη χάθηκε ο παράδεισος.

Η αγάπη του Θεού δεν εγκατέλειψε τον άνθρωπο, παρά την απομάκρυνσή του από κοντά Του. Άλλωστε ο άνθρωπος είναι πλασμένος για να ζει στον παράδεισο, να ζει κοντά στον Θεό.

Αυτή είναι η προσπάθεια και ο πνευματικός αγώνας. Η επιστροφή στον παράδεισο, στην κοινωνία με τον Θεό.

Δεν είναι εύκολος, όμως, αγώνας. Θέλει προσπάθεια, υπομονή και επιμονή.

Νηστεία είναι, λοιπόν, ο πνευματικός αγώνας του χριστιανού. Είναι η προσπάθεια, που καταβάλλει, ώστε να ετοιμάσει τον εαυτό του, να λειάνει τον χαρακτήρα του, να αρχίσει να αγαπά, να μη ξεχνά τον Θεό, να κάνει πράξη τις εντολές Του, να μάθει να συγχωρεί, να ζητά συγγνώμη.

Τότε μόνο θα είναι έτοιμος για την επιστροφή στον τόπο του, τον παράδεισο της τρυφής και της χαράς.

Η συγγνώμη και η συγχώρεση ας γίνουν τρόπος ζωής στην καθημερινότητά μας.

Η λέξη συγγνώμη, που έγινε αιτία να χαθεί ο παράδεισος, ας γίνει το κλειδί για να ξεκλειδώσουμε τον παράδεισο, προσπαθώντας αυτήν την ευλογημένη περίοδο, αλλά και κάθε στιγμή της ζωής μας, να την κάνουμε μέρος του εαυτού μας.

Καλή Σαρακοστή!

+ αρχ. Βαρθολομαίος

Καθηγούμενος Ι. Μ. του Εσφιγμένου